

«قلب ستاره ای درخشان در مبارزه طبقاتی و ورزش از طیش باز ایستاد»

«گرامی باد یاد و نام رفیق مسعود طاعتی»

خطابه تدفین

غافلان
هم سازند،
تنها توفان
کودکانِ ناهمگون می زاید.
هم ساز
سایه سانان اند،
محتاط
در مرزهای آفتاب.
در هیئتِ زنده گان
مرده گان اند.
وینان
دل به دریا فگنان اند،
به پایدارنده ی آتشیها
زنده گانی
دوشادوشِ مرگ
پیشاپیشِ مرگ
هماره زنده از آن سپس که با مرگ
و همواره بدان نام
که زیسته بودند،
که تباهی
از درگاهِ بلندِ خاطره شان
شرم سار و سرافکننده می گذرد.
کاشفانِ چشمه
کاشفانِ فروتنِ شوکران
جوینده گانِ شادی
در مجری آتش فشانها
شعبده بازانِ لبخند
در شب کلاه درد
با جاپایی ژرفتر از شادی
در گذرگاهِ پرنده گان.
در برابرِ تُندر می ایستند
خانه را روشن می کنند.
و می میرند.

احمد شاملو

قلب عاشق و پرشور رفیق مسعود طاعتی یکی از مقاوم ترین و استوارترین زندانیان سیاسی دهه ۶۰ شامگاه شنبه از تپش ایستاد. او، نه تنها کاپیتان اسبق تیم ملی بسکتبال ایران، بلکه ستاره ای تابناک در عرصه مبارزه طبقاتی و مقاومت و پیکار علیه نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی بود. مقاومت او در برابر شکنجه و در زندان های دهه ۶۰ جمهوری اسلامی خاطره درخشانی است که هیچگاه از ذهن زندانیان سیاسی سابق محو نخواهد شد. رفیق مسعود طاعتی برای محو ستم طبقاتی به صفوف سازمان چریکهای فدائی خلق ایران پیوست. در انشعاب فرصت طلبان و رفرمیستهای اکثریتی، با موضع گیری بر علیه مواضع اکثریت، مبارزه خود را در سازمان چریکهای فدائی خلق ایران فعالانه دنبال کرد.

مسعود در پی کشتارها و سرکوبهای سال ۶۰ دستگیر شد و مبارزه خود را در زندانهای مختلف رژیم ادامه داد. به خاطر شهرتش به عنوان کاپیتان تیم ملی بسکتبال و اندام ورزیده و قد بلندش، مامورین رژیم با کینه فراوان با او برخورد می کردند و همواره یکی از کسانی بود که در تنبیهات زندان مورد ضرب و شتم فراوان واقع می گردید. آثار شکنجه و تاثیرات مخرب تنبیهات مختلف، در سال های پس از زندان نیز با او همراه بود.

مسعود طاعتی، در سالهای اخیر گرفتار بیماری پارکینسن شد و با وجود تلاش فراوان خانواده و رفقایش سرانجام در تاریخ شنبه ۱۹ دی ماه ۱۳۸۸ به خیل ستارگان جاوید مبارزه طبقاتی پیوست. مراسم تشییع جنازه او در روز یکشنبه از مقابل منزلش با حضور خیل عظیمی ورزشکاران و زندانیان سیاسی سابق به سمت بهشت زهرا برگزار گردید. پیکر این عزیز در قطعه قهرمانان و ورزشکاران به خاک سپرده شد.

گفتگوهای زندان به خانواده و بازماندگان این عزیز تسلیت و همدردی خود را اعلام می دارد و امیدوار است که در این روزهای تلخ و سخت همبندیان سابق مسعود را در غم خود شریک بدانند.

گرامی باد یاد و نام تمامی مبارزین و جانفشنان راه آزادی و سوسیالیسم

سرنگون باد جمهوری اسلامی

۲۰ دی ماه ۱۳۸۸ گفتگوهای زندان